

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4430/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirne Maržić, predsjednika vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvijestitelja i Nevenke Marković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja LUPUS ZAŠTITA d.o.o., OIB: 27928056511, Varaždin, Ivanečka ulica 39, kojeg zastupa punomoćnik Joško Biliškov, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika KB Dubrava, OIB: 32206148371, Zagreb, Avenija Gojka Šuška 6, kojeg zastupa punomoćnik Tonči Ravlić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ravlić & partneri d.o.o., Zagreb, radi isplate 10.464,60 EUR, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1264/2024-13 od 3. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1264/2024-13 od 3. listopada 2025. u točki I. izreke u kojoj je održan na snazi platni nalog za isplatu iznosa od 10.464,60 EUR sa zateznim kamatama od 13. svibnja 2023. do isplate i za troškove ovršnog postupka u iznosu od 323,31 EUR sa zateznim kamatama od 14. lipnja 2024., u točki III. izreke gdje je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 651,10 EUR sa zateznim kamatama od 3. listopada 2025. do isplate i u točki V. izreke u kojoj je odbijen u cijelosti tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka i sudi:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Ivane Macanić, Zagreb, Vlaška 124, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-445/2024 od 14. lipnja 2024. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 10.464,60 EUR sa zateznim kamatama od 13. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje za razdoblje do 29. prosinca 2023., za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8 postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 323,31 EUR sa zateznim kamatama od 14. lipnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna

poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 1.401,10 EUR u roku od 15 dana, dok se za više zatraženi trošak u iznosu od 187,50 EUR, tuženikov zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak sastava žalbe u iznosu od 614,70 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu u točki I. izreke održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Ivane Macanić, Zagreb, Vlačka 124, poslovni broj UPP/OS-Ovr-445/2024 od 14. lipnja 2024. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 10.464,60 EUR sa zateznim kamatama od 13. svibnja 2023. do isplate po odgovarajućoj kamatnoj stopi i za trošak ovršnog postupka u iznosu od 323,31 EUR sa zateznim kamatama od 14. lipnja 2024. do isplate. U točki II. izreke ukinut je platni nalog u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju zatezne kamate na iznos od 10.464,60 EUR u razdoblju od 13. travnja 2023. do 12. svibnja 2023. te je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan. U točki III. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 651,10 EUR sa zateznim kamatama od 3. listopada 2025. do isplate, a u točki IV. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 173,90 EUR sa zateznim kamatama od 3. listopada 2025. do isplate, kao neosnovan. U točki V. izreke odbijen je u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da su u konkretnom slučaju jedini objektivan dokaz o stvarnoj prisutnosti zaštitara-koordinatora u prostorima bolnice snimke sa nadzornih kamera koje su postavljene u bolnici, međutim da nitko nije predložio izvođenje dokaza njihovim pregledavanjem. Stoga je sud donio zaključak o prisutnosti zaštitara-koordinatora u utuženom razdoblju temeljem iskaza saslušanih svjedoka, Ivana Tukovića i Josipa Milutina, dok je iskaz svjedoka Mile Žarka u određenom dijelu ocijenio neživotnim i nelogičnim i prihvatio je tužbeni zahtjev (održao na snazi platni nalog). Odluka o trošku postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).

3. Presudu u točkama I., III. i V. izreke žalbom pobija tuženik iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je sud pogrešno primijenio pravilo o teretu dokazivanja u konkretnom slučaju. Tužitelj je bio taj koji tvrdi da su i usluge po petom radnom mjestu bile izvršene te da mu na toj osnovi pripada pravo na isplatu naknade. Zato je na tužitelju bio teret dokazivanja (pozitivne) činjenice - da su usluge stvarno izvršene u spornom razdoblju i u predviđenom obujmu. Tužitelj nije dostavio nijedan objektivan dokaz da su navedene usluge bile pružene. Tako nisu priložene evidencije

rada / radnih sati zaštitara-koordinatora, a niti bilo kakve pisane isprave o obavljenim poslovima, intervencijama i smjenama zaštitara-koordinatora. Prvostupanjski sud je pogrešno ocijenio izvedene dokaze i o postojanju pravno-relevantne činjenice izvršenja usluge „(petog) zaštitara-koordinatora), te je pogrešnom primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a) izveo nepravilan zaključak. Sud je teret dokazivanja pogrešno preusmjerio na tuženika, zauzimajući stav da tuženik nije dokazao da usluge nisu pružene. U točki 21. obrazloženja presude naveo je da bi jedini objektivni dokaz o stvarnoj prisutnosti zaštitara bile snimke nadzornih kamera, što nitko nije predložio. Sud je taj propust trebao cijeniti prema pravilu da je teret dokazivanja na tužitelju. Na taj način sud je tuženika suštinski obvezao dokazivati negativnu činjenicu (nisu izvršene), što je u potpunoj suprotnosti s temeljnim pravilima o dokazivanju (negativa non sunt probanda). Tužitelj je mogao i morao, ako je želio uspjeti u sporu dostaviti evidencije rada i druge isprave o navodnom izvršenju (pisana izvješća, zapisnike o intervencijama i dr.). Iz iskaza samog svjedoka Tukovića proizlazi da su navedene evidencije rada za sporno radno mjesto postojale i da ih je on izrađivao za poslodavca, dakle za tužitelja. Unatoč tome, tužitelj ih nije dostavio sudu, iako bi upravo te evidencije predstavljale dostupan, konkretan i objektivan dokaz o pružanju usluge. Prvostupanjski sud, međutim, nije ocijenio ovu odlučnu činjenicu, niti je naveo razloge zbog kojih smatra da bi se naknadno sastavljen račun mogao opravdati, osobito u situaciji kada su za ostala četiri djelatnika po istom ugovoru uredno izdavani mjesečni računi. Pri tome sud uopće ne analizira paušalni navod punomoćnika tužitelja da bi izdavanje računa s višemjesečnim zakašnjenjem bilo posljedica „promjene vlasničke strukture u društvu tužitelja“. Takav navod nije potkrijepljen niti jednim dokazom i logički je neodrživ. Promjena vlasničke strukture pravne osobe nema utjecaja na njezine poslovne obveze. Sud je prihvatio međusobno proturječne iskaze svjedoka Tukovića i Milutina o tome tko je izvršavao usluge nakon što ih je (nesporno) prestao izvršavati Tuković, dok je konzistentan i logičan iskaz svjedoka Mile Žarka o tome da nakon odlaska Tukovića nitko više nije preuzeo tu funkciju (5. zaštitara - koordinatora), ocijenio neuvjerljivim i nelogičnim. Sud je prihvatio iskaze dvojice zaposlenika tužitelja - Ivana Tukovića i Josipa Milutina, koji su očigledno zainteresirani svjedoci, jer su neposredno sudjelovali u navodno obavljenim poslovima i imaju izravan interes da njihova verzija događaja potvrdi tužiteljev zahtjev. Njihovi iskazi, uz to što su međusobno proturječni, ne mogu zamijeniti pisanu evidenciju rada koju je, prema navodima svjedoka -zaposlenika tužitelja Tukovića, tužitelj imao i vodio. Umjesto da, na temelju izvedenih i predloženih dokaza-odnosno očitog propusta tužitelja da predloži i dostavi adekvatne dokaze-zaključi kako tužitelj nije dokazao da je uslugu po petom radnom mjestu uopće izvršio, pri čemu je osobito odlučno da za tu uslugu nije bio izdan niti jedan mjesečni račun, iako je to ugovorom izričito propisano. Svjedok Tuković potvrđuje da on jedno vrijeme nije izvršavao tu funkciju zbog osobne tragedije, ali tvrdi da je Josip Milutin, a Josip Milutin potvrđuje da nije. Nasuprot tome, svjedok Mile Žarak (ročište 13. lipnja 2025.), je iskazao da je funkcija koordinatora postojala samo u početnom razdoblju od mjesec do dva, dok je Tuković bio prisutan, a nakon njegova odlaska više nije bilo pete osobe. Žarak navodi da se u praksi radilo isključivo s četiri zaštitara, što je u cijelosti usklađeno s iskazom Josipa Milutina i činjenicom da za razdoblje nakon toga nisu izdavani računi. Iz ovoga je očito da sud, umjesto da primjenom pravila o teretu dokazivanja zaključi kako tužitelj nije dokazao osnovanost zahtjeva, polazi od toga da zahtjev postoji, osim ako

tuženik ne dokaže suprotno – što je dovelo do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Pobija i odluku o trošku i navodi da je pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev trebao u cijelosti odbiti i naknaditi troškove postupka tuženiku. Predlaže da ovaj sud pobijanu presudu preinači, podredno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. Potražuje i troškove sastava žalbe na presudu u iznosu od 312,50 EUR i sudske pristojbe za žalbu na presudu u iznosu od 302,20 EUR.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Tuženikova žalba je osnovana.

6. Presuda je ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Predmet spora je naplata zaštitarskih usluga pruženih po zaštitaru – koordinatoru u razdoblju od 28. veljače 2022. do 30. rujna 2022.

8. Među strankama nije sporno da su sklopile Ugovor o nabavi usluga za pružanje zaštitarskih usluga tjelesne zaštite osoba i imovine (str. 11.-15. spisa) kojim je bilo predviđeno da u utuženom razdoblju tužitelj pruža tuženiku zaštitarske usluge u bolnici i oko objekta Kliničke bolnice Dubrava u Zagrebu, Avenija Gojka Šuška na pet zaštitarskih mjesta između ostalih i zaštitara–koordinatora 8 sati dnevno.

9. Sporno je da li su zaštitarske usluge po zaštitaru - koordinatoru u spornom razdoblju pružene, odnosno je li ih tuženik dužan platiti.

10. Odredbom čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog posla ili umnog rada, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

11. Ugovorom o nabavi usluga tužitelj se obvezao pružati tuženiku zaštitarske usluge na štićenom objektu putem pet zaštitarskih radnih mjesta i to četiri zaštitara koji su trebali biti raspoređeni na poziciji glavnog ulaza u bolnicu, stražnjeg ulaza u bolnicu – porta III., podruma (kuhinja-patologija) i hitnog prijema, u smjenama, tijekom 24 sata dnevno i jednog zaštitara – koordinatora koji je trebao poslove obavljati 8 sati dnevno (čl. 3. Ugovora o nabavi usluga).

12. Iz obrazloženja proizlazi s obzirom na to da sudu nije dostavljena pisana evidencija odrađenih radnih sati tužiteljevih zaštitara u utuženom razdoblju od 28. veljače 2022. do 30. rujna 2022., da je odlučne činjenicu jesu li zaštitarske usluge na poziciji zaštitara – koordinatora tuženiku u utuženom razdoblju pružene sud utvrdio saslušanjem svjedoka Ivana Tukovića i Josipa Milutina i Mile Žarka. Pritom sud zaključuje da je tužitelj trebao dokazati da su njegovi zaštitari u utuženom razdoblju,

pored radnih sati koje su utrošili na pružanje redovnih zaštitarskih usluga, utrošili i dodatne radne sate obavljajući poslove zaštitara-koordinatora jer tužitelj nema pravo posebno naplatiti radne sate zaštitara-koordinatora ako je te poslove istovremeno obavljao jedan od redovnih zaštitara, budući da je plaćanje ugovoreno po količinskom učinku, koji se prema ugovoru mjeri u broju odrađenih radnih sati, a ne prema opsegu i sadržaju obavljenih poslova.

13. Osnovan je žalbeni navod da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava iz odredbe čl. 590. ZOO-a u odnosu na izvršenu uslugu obavljanja poslova zaštitara-koordinatora i da je sud iz iskaza saslušanih svjedoka Ivana Tukovića i Josipa Milutina izveo pogrešan zaključak da su usluge zaštitara – koordinatora u spornom razdoblju od 28. veljače 2022. do 30. rujna 2022. doista i izvršene.

14. Naime, iz iskaza Josip Milutina proizlazi da on nije nikada zamijenio Ivana Tukovića u obavljanju poslova zaštitara-koordinatora. Prema svjedokovom sjećanju u razdoblju od veljače do rujna 2022. se nije dogodilo da bi Ivan Tuković bio odsutan neko dulje razdoblje. Svjedoku je bilo poznato da je Ivanu Tukoviću u tom razdoblju umrla kćerka, međutim, da je čak i tada telefon za intervencije bio kod njega te da su svi pozivi vezano za intervencije stizali na taj telefon. Istaknuo je da ima veliko poštovanje prema tom čovjeku, da je Ivan Tuković na navedenom radnom mjestu provodio puno više vreme na nego što je to po ugovoru bilo potrebno, da je dolazio tamo na poziv i noću te je po njemu on tamo bio kako se kolokvijalno kaže „kuhan i pečen“. Svjedok je naveo da je Mile Žarak zaposlen u KB Dubrava bio zadužen za komunikaciju s tužiteljevim zaštitarima te da je Ivan Tuković uvijek od njega dobivao zahtjeve po pitanju onoga što bi trebalo izvršiti i uvijek bi organizirao da svaki taj zahtjev bude ispunjen. Prema njegovom sjećanju Mile Žarak ga nije nikada izravno telefonski kontaktirao radi izvršenja određene intervencije, već je u tu svrhu komunicirao s Ivanom Tukovićem, ali da bi on znao sresti Mile Žarka na hodniku te da bi mu u prolazu isti znao reći što je potrebno napraviti, na što da bi mu on odgovorio da će on to prenijeti Ivanu Tukoviću koji će sve organizirati.

15. Dakle, iz iskaza Josip Milutina ne proizlazi da je u utuženom razdoblju, pored radnih sati koje je utrošio na pružanje redovnih zaštitarskih usluga, utrošio dodatne radne sate obavljajući poslove zaštitara-koordinatora. Jasno je iskazao da on nije nikada zamijenio Ivana Tukovića u obavljanju poslova zaštitara-koordinatora. Svjedok nije određeno iskazao da je Ivan Tuković u spornom razdoblju obavljao poslove zaštitara-koordinatora već da se prema njegovom sjećanju u razdoblju od veljače do rujna 2022. nije dogodilo da bi Ivan Tuković bio odsutan neko dulje razdoblje iako je imao osobnu tragediju. Pritom je naveo da Ivan Tuković na navedenom radnom mjestu provodio puno više vremena nego što je to po ugovoru bilo potrebno, da je dolazio tamo na poziv i noću te je po njemu on tamo bio kako se kolokvijalno kaže „kuhan i pečen“. Dakle, ovaj svjedok nema konkretna saznanja je li ili nije Ivan Tuković u spornom razdoblju izvršio ugovorene usluge, navodeći općenita saznanja o Ivanu Tukoviću kao savjesnom djelatniku, pritom navodeći komunikacija u pogledu izvršavanja usluga odvijala između Mile Žarka zaposlenog u KB Dubrava i Ivana Tukovića.

16. Iz iskaza svjedoka Ivana Tukovića proizlazi da je u spornom razdoblju u prostorijama KB Dubrava obavljao poslove voditelja zaštitara i zaštitara-koordinatora. Poslovi zaštitara koordinatora da su podrazumijevali da on mora uvijek biti dostupan na službenom telefonu, od 0-24 sata, osobito u vrijeme epidemije virusom Covid-19, da u bolnici, raspoređivati zaštitare na njihova mjesta, organizirati intervencije po potrebi, primjerice kada su pacijenti nemirni, a te poslove da je obavljao u svomu uredu u prizemlju zgrade KB Dubrava, u glavnom hodniku (pored šaltera za informacije i vršenje plaćanja zdravstvenih usluga), ali i na terenu, u hodniku hitne službe, kod rampe, plinske centrale, na parkingu i ostalom. Unutar prostora kojeg omeđuje rampa KB Dubrava da se nalazi parking Ministarstva obrane te bi se znalo dogoditi da bi njega zvali ljudi iz Ministarstva obrane kako bi javili broj registracije vozila kojeg je potrebno pustiti na rampi u svrhu parkiranja, a osim toga da se je znalo dogoditi da bi se posjetitelji bolnice parkirali na ta mjesta, u kojem slučaju da bi se njega kontaktiralo kako bi pronašao vlasnika vozila u svrhu njegova micanja. Na radnom mjestu zaštitara koordinatora da je provodio više od 8 sati dnevno, a na pozive da se je morao javljati i tijekom noći ukoliko bi bilo potrebno organizirati intervenciju. Naveo je da je više vremena provodio u KB Dubrava, nego kod svoje kuće. Nakon što mu je preminula kćer jedno vrijeme nije bio sposoban obavljati te poslove pa je poslove preuzeo Josip Milutin. Ujedno je istaknuo da je Mile Žarko bio osoba ovlaštena od strane tuženika da s njime komunicira i on da mu je uvijek prenosio što je potrebno napraviti. Napomenuo je da se u prostorima KB Dubrava nalaze i kamere koje da su morale snimiti njega i Josipa Milutina prilikom obavljanja poslova zaštitara-koordinatora.

17. Iz iskaza svjedoka Mile Žarka proizlazi da je u razdoblju od 28. veljače 2022. imala sklopljen ugovor o zaštitarskim uslugama s tužiteljem te mu je bilo poznato da je tim ugovorom predviđeno 5 zaštitarskih mjesta, od kojih je jedno mjesto zaštitara-koordinatora. Međutim, da je u praksi po smjeni bilo prisutno 4 zaštitara od kojih je jedan obavljao poslove zaštitara-koordinatora. U početnom razdoblju, oko mjesec do dva, da je funkciju zaštitara-koordinatora obavljao Ivan Tuković, a nakon čega da ga je tužitelj povukao iz bolnice. Nakon što je Ivan Tuković povučen iz bolnice, poslove zaštitara-koordinatora je trebao obavljati Josip Milutin, međutim, on je radio pretežno u noćnoj smjeni, oko 90% svog vremena. Kada bi njega kontaktirao tijekom dana, rekao bi mu da je radio noćnu smjenu i da se obratim zaštitaru koji je u dnevnoj smjeni u centralnom hodniku. Svjedok je ujedno iskazao da od svih zaštitarskih poduzetnika s kojima je KB Dubrava imala priliku raditi, tužitelj je najlošije pružao zaštitarske usluge. Za vrijeme trajanja ugovora o zaštitarskim uslugama s tužiteljem, tuženik nije nikada dobio račun za pružanje zaštitarskih usluga zaštitara koordinatora, već račune za usluge 4 redovna zaštitara, a tek nakon što je ugovor istekao da je poslan posebni račun za usluge zaštitara-koordinatora.

18. Suprotno zaključku suda iz iskaza svjedoka Josip Milutina ne može se izvesti zaključak da je u utuženom razdoblju, pored radnih sati koje je utrošio na pružanje redovnih zaštitarskih usluga, utrošio i dodatne radne sate obavljajući poslove zaštitara-koordinatora, a niti se može izvesti zaključak da je Ivan Tuković u spornom razdoblju obavljao poslove zaštitara-koordinatora. Osim što je iskaz svjedoka Ivana Tukovića općenit u pogledu poslova koje je bio dužan izvršavati u sklopu svoje radne obveze njegov iskaz u djelu gdje je naveo da nakon što mu je

preminula kćer jedno vrijeme nije bio sposoban obavljati te poslove i da je te poslove preuzeo Josip Milutin je u suprotnosti s iskazom Josipa Milutina koji je jasno iskazao da on nije nikada zamijenio Ivana Tukovića u obavljanju poslova zaštitara-koordinatora i da se komunikacija u pogledu izvršavanja usluga odvijala između Mile Žarka zaposlenog u KB Dubrava i Ivan Tukovića što je i sam Ivan Tuković potvrdio.

19. Svjedok Mile Žarak u svom iskazu koji sud nije prihvatio je naveo da za vrijeme trajanja ugovora o zaštitarskim uslugama s tužiteljem, tuženik nije nikada dobio račun za pružanje zaštitarskih usluga zaštitara koordinatora, već račune za usluge 4 redovna zaštitara, a tek nakon što je ugovor istekao da je poslan posebni račun za usluge zaštitara-koordinatora. Njegov iskaz u suglasju s ispravama u spisu, s obzirom na to tužitelj nije izdavao račune za usluge po mjestu „zaštitar–koordinator“ tijekom čitavog spornog razdoblja, već tek 6 mjeseci nakon dok je za ostale izvršene usluge 4. zaštitarska mjesta tužitelj uredno ispostavljao mjesečne račune, koje je tuženik u cijelosti platio. Prvostupanjski sud, nije ocijenio ovu odlučnu činjenicu, niti je naveo razloge zbog kojih smatra da bi se naknadno sastavljen račun može opravdati.

20. Nadalje, sud ujedno zaključuje da su jedini objektivan dokaz o stvarnoj prisutnosti zaštitara-koordinatora u prostorima bolnice snimke s nadzornih kamera koje su postavljene u bolnici, međutim da nitko nije predložio izvođenje dokaza njihovim pregledavanjem. Stoga je sud donio zaključak o prisutnosti zaštitara-koordinatora u utuženom razdoblju temeljem iskaza saslušanih svjedoka Ivana Tukovića i Josipa Milutina.

21. Pogrešan je pravni pristup suda o primjeni pravila o teretu dokazivanja gdje sud navodi da bi jedini objektivan dokaz o stvarnoj prisutnosti zaštitara-koordinatora u prostorima bolnice bile snimke s nadzornih kamera koje su postavljene u bolnici, ali da nitko nije predložio izvođenje tog dokaza .

22. Naime ukoliko su u bolnici bile instalirane kamere onda je tužitelj na kojem je bio teret dokaza da je usluga izvršena trebao kao dokaz u potkrjepu svoj tvrdnji predložiti da se pribave snimke sa tih nadzornih kamera što nije predložio. Tuženik nije trebao predlagati dokaze za utvrđenje negativne činjenice (da usluga nije izvršena), na što pravilno upire žalitelj. Odredbom čl. 221.a ZPP-a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

23. Osnovan je i žalbeni navod da tužitelj nije dostavio dokaz na koji se poziva evidencije rada / radnih sati zaštitara-koordinatora, iako je svjedok Ivan Tuković u svom iskazu (zapisnik od 13. lipnja 2025.) izričito navodi da je „za sebe i za svog poslodavca vodio evidenciju sati rada provedenih u KB Dubrava, po pojedinačno odrađenom danu“, a niti je dostavio bilo kakve pisane isprave o obavljenim poslovima, intervencijama ili smjenama zaštitara-koordinatora.

24. S obzirom na to da je u konkretnom slučaju na tužitelju bio teret dokazivanja da su usluge po zaštitaru–koordinatoru u razdoblju od 28. veljače 2022. do 30. rujna 2022. izvršene, a iz isprava u spisu i iskaza saslušanih svjedoka takav se zaključak ne može izvesti, pravilnom primjenom materijalnog prava iz odredbe čl.

221.a ZPP-a, a u vezi s čl. 590. ZOO-a suprotno zaključku prvostupanjskog suda tužiteljev zahtjev je valjalo odbiti kao neosnovan (ukinuti platni nalog).

25. Tuženiku koji je uspio u cijelosti u postupku pripada pravo na naknadu troškova postupka na temelju odredbe čl.154. i čl. 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18 i 51/23) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23). Pri odlučivanju koji će se troškovi stranci naknaditi, sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova, odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. Tuženik je zatražio trošak prema troškovniku (VPS 10.464,60 EUR - 100 bodova, str. 122. spisa) u iznosu od 1.588,60 EUR i pripada mu pravo na slijedeći trošak:

- trošak sastava prigovora od 3. srpnja 2024. po Tbr. 8.1. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife u iznosu od 200,00 EUR,
- trošak sastava podneska od 23. siječnja 2025. po Tbr. 8.1. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife u iznosu od 200,00 EUR,
- trošak zastupanja na ročištu 16. travnja 2025. po Tbr. 9.1. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife u iznosu od 200,00 EUR,
- trošak zastupanja na ročištu 13. lipnja 2025. po Tbr. 9.1. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife u iznosu od 200,00 EUR,
- trošak zastupanja na ročištu 8. rujna 2025. po Tbr. 9.1. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife u iznosu od 200,00 EUR,
- trošak PDV-a 25% u iznosu od 250,00 EUR ukupno 1.250,00 EUR. Tuženiku je dosuđen i trošak sudske pristojbe na prigovor u iznosu od 151,10 EUR (str.102. spisa) sveukupno 1.401,10 EUR.

Tuženiku nije dosuđen trošak sastava podneska od 24. siječnja 2025. kojim se dostavlja dokaz o uplati sudske pristojbe (obavijest), kao ni trošak pristupu ročištu za objavu presude 3. listopada 2025. jer na to ročište nije pristupio iako je taj trošak zatražio, sve uvećano za PDV 25%. Stoga je valjalo odbiti njegov zahtjev za trošak u iznosu 187,50 EUR jer je previsoko zatražen.

26. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a, preinačiti presudu u pobijanom dijelu.

27. Tuženiku koji je u cijelosti uspio sa svojom žalbom dosuđen je trošak sastava žalbe u iznosu od 312,50 EUR i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 302,20 sveukupno 614,70 EUR na temelju odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a.

Zagreb, 17. prosinca 2025.

Predsjednik vijeća
Mirna Maržić

Broj zapisa: **9-30880-f38dc**

Kontrolni broj: **0c28a-df82c-717e4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.